

“मीठे बच्चे- सबैभन्दा पहिले यही ख्याल गर- म आत्मामा जो खिया चढेको छ, त्यो कसरी उतारूँ ? सुईमा जबसम्म खिया हुन्छ तबसम्म चुम्बकले खिचन सक्दैन ।”

प्रश्न:- पुरुषोत्तम संगमयुगमा तिमीलाई पुरुषोत्तम बन्नको लागि कुनचाहिँ पुरुषार्थ गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- कर्मातीत बन्ने । कुनै पनि कर्म सम्बन्धतर्फ बुद्धि नजाओस् अर्थात् कर्मबन्धनले आफूतर्फ नखिचोस् । सबै सम्बन्ध एक बाबासँग रहोस् । कोहीसँग पनि दिल लागेको नहोस् । यस्तो पुरुषार्थ गर, परचिन्तनमा आफ्नो समय खेर नफाल । यादमा रहने अभ्यास गर ।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग.....

ओम् शान्ति । रुहानी बच्चाहरूले शरीरद्वारा गीत सुन्यौ ? किनकि बाबा अहिले बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानी बनाइरहनु भएको छ । तिमीलाई आत्माको पनि ज्ञान मिल्छ । दुनियाँमा एउटा पनि मनुष्य छैन, जसलाई आत्माको सही ज्ञान होस् । फेरि परमात्माको ज्ञान कसरी हुन सक्छ ? यो कुरा बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । शरीरद्वारा नै सम्झाउनुहुन्छ । शरीर बिना त आत्माले केही गर्न सक्दैन । आत्माले जान्दछ- हामी कहाँका निवासी हौं, कसका सन्तान हौं ? अहिले तिमी यथार्थ रीति जान्दछौ । सबै कलाकारहरू पार्टधारी हुन् । भिन्न-भिन्न धर्मका आत्माहरू कहिले आउँछन्, यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ । बाबाले डिटेलमा सम्झाउनुहुन्छ, होलसेलमा सम्झाउनुहुन्छ । होलसेल अर्थात् एक सेकेण्डमा यस्तो समझ दिनुहुन्छ, जसद्वारा सत्ययुग आदिदेखि लिएर अन्त्यसम्म थाहा पाउन सकिन्छ- कसरी हाम्रो पार्ट निर्धारित भएको छ । अहिले तिमी जान्दछौ- बाबा को हुनुहुन्छ ? उहाँको यस ड्रामामा के पार्ट छ ? यो पनि जान्दछौ- उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, सर्वका सद्गति दाता, दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ । शिव जयन्ती गायन गरिएको छ । भन्दछन्- शिवजयन्ती सबैभन्दा उच्च हो । खास भारतवर्षमा नै जयन्ती मनाउँछन् । जस-जसको राजाईमा जो महान् पुरुषको इतिहास राम्रो हुन्छ, उनको छाप पनि बनाउँछन् । शिवको जयन्ती पनि मनाउँछन् । सम्झाउनुपर्छ- सबैभन्दा उच्च जयन्ती कसको हो ? कसको छाप बनाउनुपर्छ ? कोही साधु-सन्त अथवा सिक्खहरूको, मुसलमानहरूको वा अंग्रेजहरूको या कोही दार्शनिक राम्रो छ भने उनीहरूको छाप बनाइरहन्छन् । जस्तै राणा प्रताप आदिको पनि बनाउँछन् । अब वास्तवमा छाप हुनुपर्छ बाबाको, जो सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । यस समय बाबा नआउने हो भने सद्गति कसरी हुन सक्छ ? किनकि सबै रौरव नर्कमा गोता खाइरहेका छन् । सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा, पतित-पावन । मन्दिर पनि शिवको धेरै उच्च स्थानमा बनाउँछन् किनकि उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ नि । बाबा नै आएर स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ । जब उहाँ आउनुहुन्छ तब सद्गति गर्नुहुन्छ । त्यसैले उहाँ बाबाको नै याद रहनुपर्छ । छाप पनि शिवबाबाको कस्तो बनाउनुपर्छ ? भक्ति मार्गमा त शिवलिंग बनाउँछन् । उहाँ नै उच्चभन्दा उच्च आत्मा ठहरियो । उच्चभन्दा उच्च मन्दिर पनि शिवको नै मानिन्छ । सोमनाथ शिवको मन्दिर हो नि । भारतवासी तमोप्रधान हुनाले यो पनि जान्दैनन्- शिव को हुनुहुन्छ ? जसको पूजा गर्छन्, उहाँको कर्तव्य त जान्दैनन् । राणा प्रतापले पनि लडाईं गरे, त्यो त हिंसा भयो । यस समय त सबै छन् डबल हिंसक । विकारमा जानु, काम कटारी चलाउनु- यो पनि हिंसा हो नि । डबल अहिंसक त यी लक्ष्मी-नारायण हुन् । मानिसहरूलाई पूरा ज्ञान थियो भने त अर्थ सहित छाप बनाउँथे । सत्ययुगमा छाप बनाउँछन् नै यी लक्ष्मी-नारायणको ।

शिवबाबाको ज्ञान त वहाँ रहँदै न त्यसैले अवश्य उच्चभन्दा उच्च लक्ष्मी-नारायणको नै छाप लगाउँछन्। अहिले पनि भारतको त्यो छाप हुनुपर्छ। उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ त्रिमूर्ति शिव। त्यो त अविनाशी रहनुपर्छ किनकि अविनाशी राज-गद्दी दिनुहुन्छ। परमपिता परमात्माले नै स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। तिमीहरूमा पनि धेरै छन्, जसले यो भुलेका छन्— बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। यो कुरा मायाले भुलाइदिन्छ। बाबालाई नजानेको हुनाले कति भुल गर्दै आएका छन्। शिवबाबाले के गर्नुहुन्छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन। शिवजयन्तीको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। यो ज्ञान बाबा सिवाय अरु कसैलाई छैन।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले अरूलाई पनि दया गर, आफूमाथि पनि दया गर। शिक्षकले पढाउँछन्, यो पनि दया गर्छन् नि। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म शिक्षक हुँ, तिमीलाई पढाउँछु। वास्तवमा यसलाई पाठशाला पनि भनिदैन। यो त धेरै महान् युनिभर्सिटी हो। बाँकी त सबै हुन् भुटा। त्यो कलेज कुनै सारा युनिभर्सको लागि हुँदैन। त्यसैले युनिभर्सिटी हो नै एक बाबाको, जसले सारा विश्वको सद्गति गर्नुहुन्छ। वास्तवमा युनिभर्सिटी यो एउटै मात्र हो। यसद्वारा नै सबै मुक्ति-जीवनमुक्तिमा जान्छन् अर्थात् शान्ति र सुखलाई प्राप्त गर्छन्। युनिभर्स त यो भयो नि, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— नडराऊ। यो त बुझाउने कुरा हो। यस्तो पनि हुन्छ इमर्जेन्सीको समयमा कसैले कसैको सुन्दैनन्। प्रजाको प्रजामाथि राज्य चल्छ। अरु कुनै धर्ममा शुरुबाटै राजाई चल्दैन। उनीहरू त धर्म स्थापना गर्न आउँछन्। फेरि जब लाखौं हुन्छन् तब राजाई गर्न सक्छन्। यहाँ त बाबाले राजाई स्थापना गरिरहनु भएको छ— युनिभर्सको लागि। यो पनि बुझाउने कुरा हो। देवी राजधानी यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा स्थापना गरिहेका छौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— कृष्ण, नारायण, राम आदिको काला चित्र पनि हातमा लिएर सम्झाऊ— कृष्णलाई श्याम-सुन्दर किन भनिन्छ? सुन्दर थिए फेरि श्याम कसरी बन्छन्? भारत नै स्वर्ग थियो, अहिले नर्क बनेको छ। नर्क अर्थात् कालो, स्वर्ग अर्थात् गोरो। राम राज्यलाई दिन, रावण राज्यलाई रात भनिन्छ। त्यसैले तिमी सम्झाउन सक्छौ— देवताहरूलाई कालो किन बनाइएको हो? बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— तिमी छौ अहिले पुरुषोत्तम संगमयुगमा। उनीहरू छैनन्, तिमी त यहाँ बसेका छौ नि। यहाँ तिमी छौ नै संगमयुगमा, पुरुषोत्तम बन्ने पुरुषार्थ गरिहेका छौ। विकारी पतित मनुष्यहरूसँग तिम्रो कुनै सम्बन्ध नै छैन। हो, अहिले कर्मातीत अवस्था भएको छैन यसैले कर्म सम्बन्धहरूसँग पनि दिल लाग्छ। कर्मातीत बन्नको लागि चाहिन्छ यादको यात्रा। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी आत्मा हौ, तिम्रो परमात्मा बाबासँग कति प्यार हुनुपर्छ। ओहो! बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। त्यो उमंग कसैमा रहँदैन। मायाले घरी-घरी देह-अभिमानमा ल्याइदिन्छ। सम्झन्छौ पनि, शिवबाबाले हामी आत्माहरूसँग कुरा गरिरहनुभएको छ, त्यसैले त्यो आकर्षण, त्यो खुशी रहनुपर्छ नि। जुन सुईमा अलिकति पनि खिया हुँदैन, त्यसलाई चुम्बकको अगाडि राख्यौ भने तुरुन्तै खिच्छ। थोरै पनि खिया छ भने खिचिदैन। आकर्षण हुँदैन। जहाँनेर हुँदैन फेरि त्यसतर्फ खिच्छ। बच्चाहरूमा आकर्षण तब हुन्छ जब यादको यात्रा हुन्छन्। खिया छ भने खिच्न सक्दैन। हरेकले सम्झन सक्छन्— मेरो सुई सम्पूर्ण पवित्र भयो भने आकर्षण पनि हुन्छ। आकर्षण हुँदैन किनकि खिया चढेको छ। तिमी धेरै यादमा रहन्छौ भने विकर्म भस्म हुन्छ। फेरि यदि कोही पाप गन्यौ भने त्यो सयगुणा दण्ड हुन्छ। खिया चढ्छ, याद गर्न सक्दैनौ। आफूलाई आत्मा सम्झेर

२०७२ भाद्र ३१ बिहीबार १७-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबालाई याद गर। याद बिसिनाले खिया चढ्छ। त्यसपछि त्यो आकर्षण, प्यार रहँदैन्। खिया उत्रियो भने प्यार हुन्छ, खुशी पनि रहन्छ। चेहरा खुशनुमः रहन्छ। तिमीलाई भविष्यमा यस्तो बन्नु छ। सर्भिस गर्दैन् भने पुरानो सडेको कुरा गरिरहन्छन्। बाबासँग बुद्धियोग नै तोडिदिन्छन्। जे जति चमक थियो, त्यो पनि हराउँछ। बाबासँग अलिकति पनि लभ रहँदैन्। लभ उनीहरूको रहन्छ जो राम्रोसँग बाबालाई याद गर्छन्। बाबालाई पनि उनीहरूसँग आकर्षण हुन्छ। यो बच्चाले सर्भिस पनि राम्रो गर्छ र योगमा पनि रहन्छ। त्यसैले बाबाको प्यार उनमा रहन्छ। आफूमाथि ध्यान दिनु छ- मबाट कुनै पाप त भएन ? यदि याद गर्दैन् भने खिया कसरी उत्रिन्छ ? बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट राख्यौ भने मैला उत्रिन्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ भने मैला निक्किलनुपर्छ। उत्रिन्छ पनि, फेरि चढ्छ पनि। सयगुणा दण्ड पर्छ। बाबालाई याद गर्दैन् भने केही न केही पाप गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मैला नउत्रिएसम्म तिमी मेरो पासमा आउन सक्दैन्। नत्र फेरि सजाय खानु पर्नेछ। सजाय पनि मिल्छ, पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। बाँकी बाबाबाट वर्सा के मिल्यो ? यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन् जसबाट अझै मैला चढोस्। पहला त आफ्नो मैला उतार्ने ख्याल राख। ख्याल गर्दैन् भने फेरि बाबाले बुझ्नुहुन्छ- यिनको तकदीरमा छैन। योग्यता हुनुपर्छ। राम्रो चरित्र हुनुपर्छ। लक्ष्मी-नारायणको चरित्र त गायन गरिएको छ। यस समयका मनुष्यले उनीहरूको अगाडि आफ्नो चरित्रको वर्णन गर्छन्। शिवबाबालाई जान्दैन्, सद्गति गर्ने त उहाँ हुनुहुन्छ, तर संन्यासीहरूको पासमा जान्छन्। तर सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक। बाबाले नै स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ फेरि त तल नै उत्रिनु छ। बाबा सिवाए कसैले पावन बनाउन सक्दैन्। मनुष्य खाल्डोभित्र गएर बस्छन्, यसभन्दा राम्रो गंगामा गएर बसे सफा त हुने थिए किनकि पतित-पावनी गंगा भन्छन् नि। मनुष्यले शान्ति चाहन्छन्, त्यो त जब घर जानेछौ तब पार्ट पूरा हुन्छ। हामी आत्माहरूको घर हो नै निवारणधाम। यहाँ शान्ति कहाँबाट आउँछ ? तपस्या गर्छन्, त्यो पनि कर्म गर्छन् नि, एकछिन शान्तिमा बस्छन्। शिवबाबालाई त जान्दैन्। त्यो सबै हो भक्ति मार्ग, पुरुषोत्तम संगमयुग एकै हो, जबकि बाबा आउनुहुन्छ। आत्मा स्वच्छ बनेर मुक्ति-जीवनमुक्तिमा जान्छ। जसले मेहनत गर्छन् उनीहरूले राज्य गर्छन्, बाँकी जसले मेहनत गर्दैन् उनीहरूले सजाय खान्छन्। शुरुमा साक्षात्कार गराएको थिएँ, सजायको। फेरि पछाडिमा पनि साक्षात्कार हुन्छ। देख्नेछन्- हामी श्रीमतमा चलेनौं त्यसैले यो हालत भएको हो। तिमी बच्चाहरू कल्याणकारी बन्नुपर्छ। बाबा र रचनाको परिचय दिनुपर्छ। जस्तै सुईलाई मट्टितेलमा राख्नाले मैला उत्रिन्छ, त्यसैगरी बाबाको यादमा रहनाले मैला उत्रिन्छ। नत्र बाबामा त्यो आकर्षण, त्यो लभ रहँदैन्। लभ सारा मित्र-सम्बन्धी आदिमा जान्छ। मित्र-सम्बन्धीहरूको पासमा गएर रहन्छन्। कहाँ त्यो मैला लागेको सङ्ग र कहाँ यो सङ्ग। मैला लागेको चीजको संगतमा उनलाई पनि मैला चढ्छ। मैला उतार्नको लागि नै बाबा आउनुहुन्छ। यादबाट नै पावन बन्छौ। आधाकल्पदेखि बडो जोडले मैला चढेको छ। अब बाबा चुम्बकले भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। बुद्धिको योग जति मसँग हुन्छ उति मैला उत्रिन्छ। नयाँ दुनियाँ त बन्नु नै छ। सत्ययुगमा पहिले धेरै सानो वृक्ष हुन्छ- देवी-देवताहरूको, फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। यहाँ नै तिम्रो पासमा आएर पुरुषार्थ गरिरहन्छन्। माथिबाट कोही आउँदैन्। जस्तै अरू धर्मका माथिबाट आउँछन्। यहाँ तिम्रो राजधानी तयार भइरहेको छ। सारा कुरा पढाइमा आधारित छ। बाबाको श्रीमतमा चलेनौ, बुद्धियोग बाहिर गइरहन्छ भने पनि मैला लाग्छ। यहाँ आउँछन् भने सबै

२०७२ भाद्र ३१ बिहीबार १७-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
हिसाब-किताब चुक्ता गरेर, जीवन छँदै सबथोक खत्म गरेर आउँछन्। संन्यासीहरूले पनि संन्यास
गर्छन् तर कति समयसम्म सबै याद आइरहन्छ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले हामीलाई सत्यको संगत मिल्छ। हामी आफ्नो बाबाकै यादमा
रहन्छौं। मित्र-सम्बन्धी आदिलाई चिनेका त छौं नि। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै, कर्म गर्दै बाबालाई
याद गर्छौं। पवित्र बन्नु छ, अरूलाई पनि सिकाउनु छ। फेरि तकदीर छ भने चलन थाल्छन्।
ब्राह्मण कुलको नै हुँदैन भने देवता कुलमा कसरी आउँछ? धेरै सहज प्वाइन्टहरू दिइन्छ, ताकि
तत्काल कसैको बुद्धिमा बस्न सकोस्। विनाश काले विपरीत बुद्धि चित्र पनि क्लियर छ। अहिले
त्यो राज्य त छैन। दैवी राज्य थियो, जसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। अहिले त पंचायती राज्य छ,
सम्भाउँदा कुनै फरक पर्दैन। तर मैला निस्किसकेको छ भने अरूलाई तीर लाग्न सक्छ। पहिले
मैला निकाल्ने कोसिस गर्नुपर्छ। आफ्नो चरित्र देख्नु छ— रात-दिन मैले के गर्छु? किचनमा पनि
भोजन बनाउँदा, रोटी पकाउँदा जति हुन सक्छ यादमा रहने गर, घुम्न जान्छौं भने पनि यादमा।
बाबाले सबैको अवस्थालाई त जान्नुहुन्छ नि। परचिन्तन गर्छौं भने फेरि मैला अझै चढ्छ।
परचिन्तनको कुनै कुरा नसुन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा शिक्षकको रुपमा पढाएर सबैलाई दया गर्नुहुन्छ, त्यस्तै आफूले आफैँलाई र
अरूलाई पनि दया गर्नु छ। पढाइ र श्रीमत्तमा पूरा ध्यान दिनु छ, आफ्नो चरित्र सुधार्नु
छ।
- २) आपसमा कुनै पनि पुराना सडेका परचिन्तनका कुरा गरेर बाबासँग बुद्धियोग तोड्नु
हुँदैन। कुनै पनि पाप कर्म गर्नु हुँदैन, यादमा रहेर मैला उतार्नु छ।

वरदानः— श्रेष्ठ वृत्तिद्वारा वृत्तिहरूलाई परिवर्तन गर्ने सदा सिद्धि स्वरूप भव

सिद्धि स्वरूप बन्नको लागि वृत्तिद्वारा वृत्तिहरूलाई, संकल्पद्वारा संकल्पहरूलाई परिवर्तन
गर्ने कार्य गर, यसको अनुसन्धान गर। जब यस सेवामा बिजी हुन्छौं अनि यो सूक्ष्म
सेवाले स्वतः धेरै कमजोरीहरूबाट मुक्त गरिदिन्छ। अब यसको योजना बनाऊ अनि
जिज्ञासु पनि धेरै बढ्छन्, मदोगरी पनि धेरै बढ्छ, भवन पनि मिल्छ— सबै सिद्धिहरू
सहज हुन्छ। यस विधिले सिद्धि स्वरूप बनाइदिन्छ।

स्लोगनः— समयलाई सफल गरिरह्यौ भने समयको धोकाबाट बच्नेछौ।

✽ **शब्दार्थः—** कट= मैला, जंक, खिया। सुई= फलाम। स्टैम्प= छाप। युनिभर्स= विश्व, ब्रह्माण्ड।
युनिभर्सिटी= विश्व-विद्यालय। क्यारेक्टर= चरित्र। मदोगरी= भण्डारी, आम्दानी।
रिसर्च=अनुसन्धान